

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2834/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душко Јовановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Басарић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1967/19 од 14.01.2020. године, у седници већа одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1967/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 1005/18 од 09.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци на име стеченог без основа плати новчани износ од 1.933 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом прописаном Законом о затезној камати, у динарској противвредности, почев од 11.5.2018. године па до исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од дана доспелости па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1967/19 од 14.01.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиле је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је делимично преиначена пресуда Основног суда у Вршцу П 1005/18 од 09.04.2019. године у ставу првом и другом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци на име стеченог без основа плати новчани износ од 1.933 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом прописаном Законом о затезној камати, у динарској противвредности, почев од 18.5.2018. године па до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 49.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате. Потврђена је првостепена пресуда у непреиначеном делу става првог изреке и у том делу жалба тужиле одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 40.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, сходно члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.05.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 1.933 евра. Из наведеног произлази да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности у којем ревизија није дозвољена. У тој врсти спора дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тачка 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**